
Mezinárodní rada UK

Opatřením rektora UK byla zřízena Mezinárodní rada (International Advisory Board) jako jeho poradní orgán, a to především pro určování hlavních směrů vědecké a vzdělávací práce univerzity, jejích výzkumných center a systému vnitřního financování.

Úkolem rady je zvýšit mezinárodní prestiž Univerzity Karlovy a napomoci k vyšší kvalitě vědecké a vzdělávací práce tak, aby ještě lépe obstála v mezinárodním srovnání a potvrdila svou úlohu mezinárodně viditelné „research university“. Proto do rady byly jmenovány význačné vědecké a pedagogické osobnosti působící ve špičkových zahraničních institucích. Předpokládáme, že se rada bude scházet pravidelně jednou ročně v Praze při významných výročích UK. V průběhu roku pak budou probíhat průběžné konzultace prostřednictvím telekonferencí nebo internetu.

Členové

Prof. Aaron J. Ciechanover



* 1. října 1947

Ruth and Bruce Rappaport Faculty of Medicine and Research Institute, Technion, Haifa, Izrael

Aaron Ciechanover je izraelský biochemik, který získal Nobelovu cenu za chemii za objevení způsobu, jaký používají buňky při degradaci protein pomocí ubiquitinu.

Narodil se v Haifě v rodině polských imigrantů. Studoval na Hadassah Medical School a roku 1981 získal doktorát z biochemie na Izraelském technologickém institutu (Technion) v Haifě, poté studoval postdoktorský program na Massachusetts Institute of Technology v Bostonu u prof. Harveye Lodishe. V současnosti působí v Technionu na Ruth and Bruce Rappaport Faculty of Medicine and Research Institute.

Prof. Ciechanover je členem Izraelské akademie věd, Pontifikální akademie věd a zahraničním členem Akademie věd Spojených států. Je držitelem celé řady vědeckých ocenění a čestných doktorátů předních světových univerzit.

Prof. Marie-Elizabeth Ducreuxová

* 12. srpna 1950

Centre de recherches historiques, EHESS, Francie

Prof. Ducreuxová je francouzská bohemistka zabývající se především dějinami střední Evropy v 17.–18. století. Už ve své doktorské práci obhájené roku 1982 na univerzitě v Paříži se zabývala dějinami české protireformace. V současné době působí jako ředitelka na CNRS v Paříži. V 90. letech se zasloužila o založení Francouzského ústavu pro výzkum ve společenských vědách (Centre français de recherche en sciences sociales, CEFRES) v Praze. Prof. Marie-Elizabeth Ducreuxová je i nadále v neustálém spojení s českou vědeckou obcí například jako členka



vědecké rady CEFRES nebo jako školitelka doktorandů na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V roce 2009 obdržela doktorát honoris causa Univerzity Karlovy v Praze. Byla a je členkou celé řady mezinárodních společností a odborných organizací.

Prof. Maria J. Estebanová



* 6. dubna 1956

CEREMADE, Université Paris-Dauphine

Maria J. Estebanová je francouzská matematická. Po studiu na univerzitě v Bilbao obhájila doktorát na Univerzitě Paris VI Pierre et Marie Curie. Nyní působí jako ředitelka výzkumu na CNRS v Paříži.

Ve své práci se zabývá nelineárními diferenciálními rovnicemi, které lze aplikovat ve fyzice a kvantové chemii. Prof. Estebanová byla předsedkyní komise aplikované matematiky Evropské matematické společnosti a v současnosti je předsedkyní Mezinárodního výboru pro průmyslovou a aplikovanou matematiku. Je také členkou výboru pro udělování Abelovy ceny a nositelkou řady čestných titulů a ocenění.

Prof. Rolf-Dieter Heuer

* 24. květen 1948

Předseda Deutsche Physikalische Gesellschaft

Rolf-Dieter Heuer vystudoval fyziku na Universität Stuttgart a doktorát obhájil na Universität Heidelberg, kde později také vědecky působil. Celou svou kariéru se zabýval



Prof. Joseph Jankovic



Prof. Hans-Georg Kräusslich

konstrukcí a využitím velkých detekčních systémů pro studium interakcí elektronů s pozitrony. V letech 1984 až 1998 působil ve významných funkcích v Evropské laboratoři pro jaderný výzkum (CERN) v Ženevě, poté byl do roku 2009 vedoucím výzkumného oddělení na Universität Hamburg.

Prof. Heuer byl od roku 2009 do roku 2015 generálním ředitelem organizace CERN v Ženevě. Je nositelem mnoha čestných doktorátů a významných ocenění, včetně pamětní medaile UK.

Baylor College of Medicine v Houstonu, Texas

Prof. Jankovic je významný světový neurolog narozený v Litvínově v Československu. Od 17 let žije v USA. Po získání doktorátu na University of Arizona v roce 1973 pracoval na Columbia University v New Yorku a od roku 1977 působí na Baylor College of Medicine v Texasu, kde se zabývá zejména Parkinsonovou nemocí a poruchami hybnosti. Prof. Jankovic založil Parkinson's Disease Center and Movement Disorders Clinic při Baylor College v Texasu, je emeritním prezidentem Movement Disorder Society, členem Americké neurologické asociace a držitelem řady významných vědeckých a lékařských ocenění. Patří mezi nejcitovanější světové neurology.

* 11. února 1958

Universität Heidelberg

Prof. Kräusslich se zabývá infekční medicínou a molekulární virologií, především virem HIV. Po získání



doktorátu na mnichovské univerzitě působil na Stony Brook University v New Yorku u prof. Eckarda Wimmera, poté v Německém ústavu pro výzkum rakoviny v Heidelbergu založil vlastní laboratoř zabývající se biologií HIV. Později získal profesuru na Heinrich-Pette-Institut v Hamburku. Nyní vede oddělení virologie na univerzitní klinice v Heidelbergu.

Prof. Kräusslich je členem Německé akademie věd Leopoldina a Heidelberské akademie věd a je mezinárodně uznáván jako přední světový odborník na biologii retrovirů, zejména HIV. Je hostujícím profesorem 1. LF UK.

Prof. Peter Kuhn



The Scripps Research Institute

Prof. Kuhn je fyzik zabývající se studiem vzniku a růstu nádorů. Studoval na Julius-Maximilians-Universität-Würzburg a později fyziku na University at Albany ve státě New York, kde v roce 1995 získal doktorát. Poté působil na Stanford University na fakultách medicíny a částicové fyziky. V letech 2002-2014 působil na Scripps Research Institute v La Jolla v Kalifornii, kde vedl Scripps Physics Oncology Centre. Nyní působí na University of Southern Carolina Dornsife.

Jeho hlavním vědeckým zájmem je individualizovaná molekulární medicína v onkologii.

Prof. Brigid Laffanová

* 6. ledna 1955
European University Institute, Florencie



Prof. Brigid Laffanová je politoložka zabývající se zejména evropskou integrací. Vystudovala University of Limerick v Irsku a doktorát získala na Trinity College v Dublinu roku 1987, kde se později stala zakládající ředitelkou Evropského ústavu. Nyní je ředitelkou a profesorkou v Centru Roberta Schumana pro pokročilá studia a ředitelkou programu globální governance na European University Institute (EUI) ve Florencii.

Je nositelkou řady ocenění, členkou Královské irské akademie věd a nositelkou Ordre National du Mérite.

Prof. Gary W. Marks



* 7. června 1952

University of North Carolina a Universiteit van Amsterdam
Prof. Gary Marks získal doktorát na Stanford University v Kalifornii v roce 1982. Působil na University of Virginia a později na University of North Carolina, kde se roku 1994 stal profesorem. Od roku 2004 je vedoucím oddělení Multilevel Governance na Universiteit van Amsterdam.

Prof. Marks se zabývá zejména srovnávací politikou, hlavně se zřetelem k Evropské unii. Je nositelem řady ocenění včetně Humboldtovy ceny za rok 2011.

Prof. Jozef Mathias Ritzen

* 3. října 1945
Maastricht University



Jozef Marie Mathias „Jo“ Ritzen je nizozemský ekonom a politik. Vystudoval fyziku na Technische Hogeschool v Delftu a v roce 1970 získal doktorát na Erasmus Universiteit v Rotterdamu. Před vstupem do politiky prof. Ritzen pracoval jako konzultant ve východním Pákistánu (nyní Bangladéš) a na University of California. V roce 1989 se stal ministrem školství a vědy a později ministrem zdravotnictví a kultury v nizozemské vládě. Jeho reformy školského systému se považují za základ úspěchu nizozemských univerzit ve 21. století. Po svém vládním působení se stal poradcem prezidenta Světové banky a později jedním z jejích viceprezidentů. Do roku 2011 pak působil jako rektor Maastricht University. Nyní je emeritním profesorem této univerzity a působí jako poradce a člen významných dozorčích rad světových institucí.

JUDr. Peter Tomka, PhD.



* 1. června 1956

Soudce a bývalý předseda Mezinárodního soudního dvora v Haagu

Dr. Peter Tomka je soudcem hlavního justičního orgánu Organizace spojených národů, Mezinárodního soudního Dvora v Haagu, od roku 2003. Od roku 2012 (do letošního roku) je jeho předsedou a mezi roky 2009 a 2012 byl jeho místopředsedou. Narodil se v Banské Bystrici a vystudoval práva na Univerzitě Karlově v Praze, kde roku 1985 úspěšně dokončil doktorské studium.

Než se stal členem Mezinárodní právní komise OSN, pracoval jako právní poradce a generální ředitel Ministerstva zahraničních věcí Slovenské republiky, později jako její stálý zástupce při OSN.

Byl předsedou Právní rady Valného shromáždění OSN a předsedal mnoha jeho dalším právním orgánům. Od roku 1994 je členem Stálého rozhodčího soudu, od roku 2011 je pak i mimořádným členem Institutu mezinárodního práva a dále členem kuratoria Akademie mezinárodního práva v Haagu.

Timothy Snyder

Timothy Snyder je americký historik se zaměřením na moderní dějiny střední Evropy, profesor na Yaleově univerzitě. Je autorem několika bestsellerů o moderní historii střední a východní Evropy. Jeho knihy, věnované

	<p>pohnutým dějinám střední a východní Evropy, Krvavé země – Evropa mezi Hitlerem a Stalinem (2013) a Černá země (2015) se staly výjimečnou událostí historiografie 20. století a mezinárodními bestsellery. Mimořádnou pozornost vzbudila Tyranie: 20 lekcí z 20. století burcující k občanskému angažmá tváří v tvář krizi demokracie. Ve své tvorbě se zaměřuje především na holocaust a vztah Ruska a Evropy. Získal mnoho cen, např. Cenu VIZE 97, Cenu Hannah Arendtové nebo Lipskou knižní cenu evropského porozumění.</p>
<p>Prof. Keith Gull CBE, FRS</p>	<p>Prof. Keith Gull CBE, FRS je profesorem molekulární biologie na Oxfordské univerzitě, kde od roku 2002 vede laboratoř na Sir William Dunn School of Pathology. Získal mnoho cen a stipendií, především Marjory Stephenson Prize from the Society for General Microbiology (1996). Věnuje se výuce tropické medicíny lékařům a studentům na Univerzitě v Oxfordu, zejména molekulární mikrobiologii parazitů, které způsobují nemoci jako je malárie, africká spavá nemoc a leishmanióza. Hlavním tématem jeho výzkumu je biochemie a „cell biology of microtubules“. Jeho zájmy se nyní soustřeďují na trypanosomy, parazity způsobující spavou nemoc, ničivou chorobu subsaharské Afriky. Jeho laboratoř se zajímá zejména o strukturální a molekulární mechanismy patogeneze této choroby.</p>
<p>Prof. Tim Clark</p>	<p>Prof. Tim Clark je absolventem chemie na Univerzitě v Kentu. V roce 1973 obdržel doktorský titul Ph.D. na Královské univerzitě v Belfastu za svou práci v oblasti termochemie a vlastností pevného stavu adamantanových a diamantanových derivátů. V současné době je technickým ředitelem Centra pro počítačovou chemii v Erlangenu a profesorem výpočetní chemie v Portsmouthu ve Velké Británii, kde je rovněž ředitelem Centra pro molekulární design. Zabývá se výzkumem rozvoje a aplikace metod kvantové mechaniky v anorganické, organické a biologické chemii, teorií transferu elektronů a simulací organických a anorganických reakčních mechanismů, včetně studia mechanismu vzniku bakteriální resistance vůči antibiotikům. Je autorem 340 článků ve vědeckých časopisech a dvou knih. Jeho h-index je 47. Je zakládajícím editorem Časopisu pro molekulární modelování. V roce 2009 obdržel medaili Klause Wilhelma von der Lieth za molekulární grafiku.</p>